βαίνει λ. χ. στὰ *κανήτι(ον)* > *κανάτι*, *πέπλωμα* > *πόπλωμα* (στὴ Σύμη).3

Κ' ἔπειτα ἀφοῦ τονισμένος ἄτριφτος (φων.) φτόγγος συντραβιέται σὲ μονοσυλλαβισμὸ μὲ πλαϊνό του ἄτονο δυνατότερο λ. χ. *Ρωμοῖος* > *Ρωμιὸς* κτλ. γιατί τάχα νὰ μὴ συντραβιέται καὶ σὲ παράμοιασμα ;

Τὴ λεφτομέρεια ἀφτὴ τὴ σημειώνω ὄχι βέβαια γιὰ νἀγγίξω τὸ Χατζηδάκη, μὰ γιατὶ μοῦ χρειάζεται σπουδαῖα στὴν καινούργια θεωρία ποὺ διατυπώνω ἐδῶ ἀμέσως.

Ἡ φωνοσυρμὴ λοιπὸν ἀφτὴ ἀφοῦ γίνεται σὲ δυὸ φωνήεντα, ποὺ τὰ χωρίζουν ἀνάμεσα σύφωνα, πολὺ ἐφκολότερα καὶ κανονικότερα βέβαια θὰ γίνεται σὲ δυὸ φωνήεντα πλαϊνὰ λ χ *πρόατα* > *πράατα*, *τί ἔλεγες* > *τὲ ἔλεγες*, *τὰ ἔγραφες* > *τὰ ἄγραφες* κτλ. καὶ τόντις ἀφτὸ γίνεται· μὰ ἐπειδὴς ἀμέτως συνεργᾶ ἕνας ἄλλος καθολικὸς φτογγικὸς νόμος τῆς Ἑλληνικῆς (συνεργειὰ ἀπὸ περισσότερους φτογγ νόμους κ. Γραμματ. μου § 338), σκοτίζεται τὸ φαινόμενο τῆς φωνοσυρμῆς.

Ὁ δέφτερος ἀφτὸς νόμος, ποὺ λέμε, εἶναι πώς, ἅμα τύχουνε πλαι μὲ πλαι δυὸ ἴδιοι ἄτριφτοι (φων.) φτόγγοι, συχωνεβουνταις' ἕνανε. Στὴν ἀρχαία ποὺ σήκωνε ἡ προφορὰ διπλόχρονα γινούντανε οἱ δυὸ ἕνας διπλόχρονος κ' ἔτσι ἔμνητκε πιὸ κοντὰ στὴν ἀρχικὴ προφορὰ λ. χ *γέραια* > *γέρᾱ*, *Ναυσικάα* > *Ναυσικᾶ*, *Διίφιλος* > *Δίφιλος*, *Χίιος* > *Χῖος* κτλ. μὰ στὴ νέα Ἑλληνικὴ ποὺ δὲν ἔχει διπλόχρονα γίνουνται οἱ δυὸ ἕνας ἁπλόχρονος, λ. χ. *ζῶο* > *ζό*, *χρυσοχόος* > *χρυσοχός*, *τὰ ἄλλα* > *τἄλλα*, *ἀκούουμε* > *ἀκοῦμε*, *κλαίετε* > *κλαῖτε*, *τριήμερα* > *τρίμερα*, κτλ. (κ. Γρ. μου § 296).

Ἔτσι λοιπὸν καὶ : *χαωμένος*, ἀπὸ φωνοσυρμή : *χααμένος*, κι ἀπὸ συχωνεμό : *χαμένος*, τὸ *ἔχω* > *τὸ ὄχω* > *τὄχω*, *δεκοέξη* > *δεκαάξη* > *δεκάξη*, *Μιχαήλης* > *Μιχαάλης* > *Μιχάλης*, *ποὺ ἄκουσα* > *πὰ ἄκουσα* > *πᾶκουσα* κτλ. κτλ.4

Ἀφτὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ ἐπιστημονικὴ ἐξήγηση τοῦ συντραβηγμοῦ καὶ πρῶτος, νομίζω, ἔχω τὸ ἐφτύχημα νὰ τὴ διατυπώσω διάπλατα ἐδῶ.

Τετοια τὴν ὑποψιάστηκα τὴν αἰτία τοῦ συντραβηγμοῦ ἀπ' τὸν καιρὸ ποὺ ἔγραφα τὴ γραμματική μου καὶ ξηγοῦσα τὰ σκετικά : *μ' εἶχε*, *σ' ἤθελε* κτλ. (κοίτα § 297),5 μὰ δὲν ἀποκοτοῦσα νὰ τὴ διατυπώσω γιατὶ γύρεβα κρῖκο, δηλ. καναδυὸ ντοπιολάλητους τύπους, ποὺ νἀκούεται διπλὸ τὸ φωνήεντο τῆς φωνοσυρμῆς. Εἶχ' ἀκούσει ἀλήθεια τὰ *πράατα* (δηλ. πρό·6)τα > πρόατα), μὰ σ' ἀφτὸ ἀπάνου μονάχα δὲ μποροῦσα νὰ στηριχτῶ. Τώρα ὅμως ἐδῶ ποὺ βρίσκουμαι σήμερα (βόρεια Θράκη) ἀκούω κάθε λίγο : *πὰ ᾶ*(6) *πάς ; τὰ ᾶ κάνις ;* (δηλ. *ποὺ ἂ πᾶς τί ἂ κάνεις*) μὲ διπλὸ α, σωστὴ φωνοσυρμὴ καὶ μάλιστα μὲ τονισμένο τὸ παραμοιαζούμενο φωνήεντο, ἐνῶ ἀλλοὺ πκλε λένε : *πᾶ πάς ; τᾶ κάνις ;* δηλ. *συχωνέβουνε τὰ δυὸ α σὲ ἕνα*. Οἱ ντοπιολάληποι ἀφτοὶ τύποι εἶναι *βάση ἀφιλονίκητη* πὼς σὲ κάθε συντραβηγμὸ συνεργοῦνε καταποδιαστὰ δυὸ γλωσσικοὶ νόμοι· πρῶτα δηλ. παραμοιάζουνται ἀπὸ φωνοσυρμὴ τὰ δυὸ συνεχικὰ φωνήεντα καὶ κατόπι ἀφτὰ τὰ δυὸ φωνήεντα, ποὺ κατάντησανε ἴδια, συχωνέβουνται σὲ ἕνα. Τώρα πιὰ δὲν ἔχει ὑποψία, ἔχει βεβαιότητα μονάχη.

Μ' ἀφτὸ τὸν τρόπο ξηγιοῦνται φυσιολογικά, δηλ. ἐπιστημονικὰ ὄχι μόνο ὅλες οἱ σκετικὲς φτογγοπαθιὲς τῶ νεοτέρω γλωσσῶνε, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρχαίων τὰ *συναλοιφῆ* ποὺ λέγανε.

(Στἄλλο φύλλο τελιώνει)

Μ. ΦΙΛΗΝΤΑΣ

(3) Ἀπ' ἀφτὸν τὸ Συμιώτικο τύπο φαίνεται πὼς τὸ δασκάλικο *ἐφάπλωμα* εἶναι ἀμάθεια μονάχη, καὶ πὼς τὸ κοινὸ *πάπλωμα* ἔγινε ἀπ' τὸ *πέπλωμα*, *ε—α* πηρετυμολογία ἀπ' τὸ *ἁπλώνω*, *ἅπλωμα*.

(4) Κ' εἴπαμε δὰ πὼς στὸ ζήτημα τῆς φτογγοποθιᾶς λέξες κεθαφτὸ δὲν ξεχωρίζουνται· ὅ τι γίνεται στοὺς φτόγγους τῆς ἴδιας λέξης, τὸ ἴδιο γίνεται καὶ στοὺς φτόγγους δυῶ λεξῶν κατοποδιαστῶν ἀπὸ συνεργειὰ τῶν φτόγγων τῆς μιανῆς ἀπάνου στοὺς φτόγγους τῆς ἄλλης. (Γραμμ. μου σελ. 152 σημ., Ψυχ. Ρ. καὶ μ. Ε', α', σελ. 78).

(5) Ἀπ' ἀφτά μου λαβαίνοντας ἀφορμὴ κι ὁ Ψυχάρης φαίνεται πὼς κάτι τέτοιο ὑποψιάζεται γιὰ τὸ συντραβηγμὸ (Ρ. καὶ μηλ. Ε', α', σελ 8).

(6) Τὸ ᾶ ἐτοῦτο εἶναι ντοπιολάλητος τύπος τοῦ *θα* πολὺ ἁπλοχωρεμένος ποὺ γεννηθηκε ἀρχὴ ἀπὸ ξέμοιασμα ἕνανε σ-ιλουθη λέξη μὲ ἀρχικὸ *θ* λ. χ. *θὰ θέλω—ᾶ θέλω*, *θ' θάψω -ᾶ θάψω* κτλ.

Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΣ

(Στὸν ἀντιμαλλιαρὸ κ. Ε.)

—Ποιός εἶσαι σὺ
δ κο
ρδωτός ;
—Εἶμ' δ πανα
γιω
τατος
Ποτέ μου δὲν
ἔσου
ρεψα
καὶ γιὰ καλὸ
ἔδου
λεψα
κάνω καὶ τὸ
παμπα
ριστὴ
καὶ δὲ χαλῶ
σαρα
κοστή.

Χανιά, 1 τοῦ Μάρτη 1909.

Ο ΣΕΒΝΤΑΛΗΣ

Ο ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Ὁ φίλος ποιητὴς Μ. Μαλακάσης μᾶς γράφει πὼς οἱ Μικροὶ καημοί του δημοσιευτήκανε στὸ «Νουμᾶ» καὶ στὰ «Παναθήναια» μὲ τοὺς τίτλους Στίχοι ἢ Φύλλα στὸν ἄνεμο **δυὸ** *χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν «Παγὰ λαλέουσα» τοῦ κ. Π. Νιρβάνα. Τὴ δήλωση αὐτή, λέει, τὴν κάνει «γιὰ τὴν ἱστορία καὶ τὴν ἀλήθεια».*

— Ὁ «Δωδεκάλογος τοῦ Ρωμιοῦ» ποὺ δημοσιεύεται στὸ «Φρουρὸ» τῆς Καλαμάτας ἔπρεπε νὰ διαβάζεται ἀπ' ὅλους τοὺς Ρωμιούς. Ξεσκεπάζει παλικαρίσια τὰ κοινωνικὰ καὶ τὰ πολιτικά μας χάλια καὶ μᾶς δείχνει πῶς πρέπει νὰ δουλέψουμε γιὰ νὰ φέρουμε γλήγορα τὴν ὀνειρεμένη ξαναγέννηση.

— Συγραφέας του εἶναι ὁ νέος κ. Γ. Τσιμπιδάρος καὶ τἄρθρα γραμμένα σὲ ὄμορφη κι ὁλοζώντανη Δημοτική.

— Καὶ μιὰ φιλικιὰ παρατήρηση στὸ «Φρουρό». Ὅταν παίρνει ἀπὸ τὸ «Νουμᾶ» ποιήματα κτλ. δὲν ταιριάζει νὰν τὸ κρύβει.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Ζουρ. στὴ Χίο καὶ R. p. Th. στὴν Πόλη. Λάβαμε τὴ συντρομή καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε.—*κ. κ 'Ελ. Β.* καὶ *Χρ. Χρ.* στὰ Χανιά. Λάβαμε τὴ συντρομὴ καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε.—*κ. Δ. Γ. Μ.* στὸ Βόλο. Δὲ βαριέσαι ! Δὲν ἀξίζει τὸν κόπο.—*κ. Γ. Σ. Σην.* στὴν Κέρκυρα. Στεῖλε μας μερικὰ νὰ διαλέξουμε. Ὅ,τι καλὸ στεῖλεις θὰ δημοσιευτεῖ —*κ. Στρ.* στ' Ἀργοστόλι. Τὰ τραγούδια τοῦ Μανώλη Καλομοίρη «Ρουμελιώτισα» κτλ. δὲν εἶναι τυπωμένα, μά, καθὼς μαθαίνουμε, γλήγορα θὰ τυπωθοῦν καὶ τότε σοῦ τὰ στέλνουμε. Στὰ γραφεῖα μας βρίσκουνται μονάχα οἱ τρεῖς μπαλλάντες του καὶ πουλιοῦνται μιὰ δραχμὴ καθεμιά.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζιτικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ κατα θέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης.

Τόκοι τῶν καταθέσεων.

1 1)2	τοῖς ο)ο	κατ'	ἔτος	διὰ	καταθέσεις	6 μην.	
2	»	»	»	»	»	»	1 ἐτ.
2 1)2	»	»	»	»	»	»	2 ἐτ.
3	»	»	»	»	»	»	4 ἐτ
4	»	»	»	»	»	»	5 ἐτ.

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000 !

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἕκαστον γραμμάτιον ἰσχῦον διὰ τὴν κλήρωσιν 31 Μαρτίου 1909 τιμᾶται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ :

ΜΕΓΑ ΚΕΡΔΟΣ	**ἐκ δραχ.**		**100,000**
1 Κέρδος	»	»	**25,000**
1 Κέρδος	»	»	**10,000**
3 Κέρδη	»	»	**5,000**
5 Κέρδη	»	»	**1,000**
418 Κέρδη	»	»	**100**
557 Κέρδη	»	»	**50**
1000 ἐν ὅλῳ κέρδη ἀξίας δραχμῶν.....			**225,000**

Γραμμάτια πωλοῦνται. Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπέζας, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς **δραχ. μίαν** ἕκαστον γραμμάτιον. Ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ **Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας**

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ